

[Knuud Thomsen.]

en højere præmie. Det er som bekendt dyrt at være fattig, men det var dog i alt fald en udvej, at man lod de firmaer, som i dag ikke tør tage den svækkelse af deres likviditet, der kan komme ved, at en politisk krise bliver effektiv, betale en højere præmie, hvor forretningen tillader det. Ud fra forsikringsmæssige synspunkter må man jo nøjagtigt lige så godt som at nedsætte dækningsprocenten for derved at modveje den forøgede risiko kunne forøge præmien, navnlig da man i forvejen er inde på det i sin administration.

Man kunne jo gøre begge dele på én gang. Hvis man endelig ville tjene erhvervslivet helt og fuldt, kunne man i eksportkreditrådets administrative praksis på dette område, når der begynder at blive faretruende tilstande i et land, stille eksportørerne over for alternativet: enten bibeholdelse af den høje dækningsprocent og en tilsvarende kraftig forhøjelse af præmien eller en mindre forhøjelse af præmien og en nedsættelse af dækningsprocenten, hvilket så til gengæld kan betyde en likviditetsforringelse for de pågældende selskaber.

De tanker, jeg her har forsøgt at give udtryk for, er som sagt meget udbredte i det eksporterende erhvervsliv. Jeg vil ikke bede den højtærede handelsminister om på nogen måde at foretage en øjeblikkelig ændring i sine direktiver over for eksportkreditrådet i denne henseende. Det er en ting, der bør overvejes. Jeg er klar over, at der inden for eksportkreditrådet er modstridende synspunkter. Det eneste, jeg vil henstille til den højtærede handelsminister, er, at han vil følge dette forhold og, såfremt han ser mulighed for at give eksportkreditrådet ændrede direktiver, da gøre det og så i øvrigt bibeholde den udmærkede praksis, der er indledt på mange andre områder af eksportkreditrådet.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Der er under udvalgsarbejdet givet tilfredsstillende svar på de spørgsmål, som blev rejst dels ved første behandling her i salen, dels under udvalgsarbejdet.

I øvrigt kan jeg takke den højtærede handelsminister for imødekommenhed over for de synspunkter, som jeg på mit partis

vegne gjorde gældende ved første behandling. Det gælder således bemærkningen om, at folketinget ikke bør delegere sin myndighed til finansudvalget med hensyn til udvidelsen af garantisummen, der jo nu sættes op til 3 milliarder kr. Det må være folketingets anliggende at tage stilling til en sådan udvidelse. Ministerens forslag om at give finansudvalget bemyndigelsen er gledet ud, og det er mit parti glad for.

Vi er også tilfredse med, at den højtærede handelsminister har fulgt en enstemmig indstilling fra udvalget om, at Provinshandelskammeret og Grosserer-Societetets Komité hver får et medlem i eksportkreditrådet, medens hidtil et medlem er blevet udpeget af Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation. Der er herved taget hensyn til det forhold, at handelens organisationsform er anderledes end den, der er gældende for de andre erhverv. Derfor betyder den imødekommenhed, som her er vist, ikke, at der hermed er givet begrundelse for yderligere udvidelse af eksportkreditrådet. Der var da også i udvalget enighed om, at man skal vise tilbageholdenhed i så henseende. Jeg ved godt, at der senere er kommet en henvendelse fra Industrirådet, men da Industrirådet jo er en landsorganisation, kan der ikke for det være nogen begrundelse at hente i, at Provinshandelskammeret nu kommer med. At handelens to organisationer bliver repræsenteret, giver ikke nogen begrundelse for, at vi yderligere skal udvide eksportkreditrådet. Rådet skulle gerne være effektivt, og derfor må det ikke blive alt for omfattende.

Vi er som sagt særdeles tilfredse med det forløb, udvalgsarbejdet har haft, og jeg takker den højtærede handelsminister for den imødekommenhed, der er vist over for vore synspunkter. Og så synes jeg, det er rart, at man i disse politisk bevægede dage kan samle bred enighed om et lovforslag af denne karakter. Det er næsten ligesom at finde sådan en lille viol, hvor dagene ellers har været kolde.

Handelsministeren (*Lars P. Jensen*): Jeg vil gerne benytte lejligheden her ved anden behandling til at svare det ærede medlem hr. Mohr Dam, som jeg glemte at svare ved første behandling, da det ærede medlem